

Hrvatska država je prekoračila granicu od 100 milijardi kuna. To je prvi put i, već danas, možemo konstatirati da je glavna stavka povećanja - obveze prema inozemstvu. Upravo obveze prema inozemstvu postaju kriterij veličine Proračuna. Vrlo, vrlo zabrinjavajuće.

Izdaci državne blagajne će se u ovoj ud odnosu na prošlu godinu povećati gotovo 14 milijardi kuna ili fantastičnih 19,9%. U tom povećanju izdaci za obveze po dugu iznose 16,8 milijardi što je za 10 milijardi kuna više od prošlogodišnjih izdataka. Još je dramatičniji podatak njihov rast; spomenuto je povećanje obveza, zbog duga, za 153% veće od prošlogodišnjeg!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Razlika povećanja od 3,7 milijardi kuna usmjerena je na povećanje javnih rashoda (4,6%). Prisjetimo li se obećanja o smanjenju PDV-a mora se pojaviti bar zrnice nevjerice.

Ipak, vratimo se navedenim podacima.

Iz podataka je jasno da će Proračun u narednim razdobljima biti determiniran mogućnošću zaduživanja odnosno reprogramiranja postojećeg duga. Ne radi se o veličinama koje iznose nekoliko postotnih poena Proračuna, već je riječ o značajnim sredstvima. Naime, valja uočiti da se pored novog zaduživanja, za iznos anuiteta, predviđa i deficit Proračuna što dodatno povećava zaduživanje. Sve u svemu javni dug će i dalje progresivno rasti. Svede li se sve na stopu rasta BDP tada sve osim zabrinutosti postaje neozbiljno. To je bit stvari. BDP će rasti 3,2% (što nije malo) dok će svi ostali parametri preraspodjele te novog zaduživanja višestruko nadići planiranu stopu rasta.

Prema tome, Proračun za 2004. godinu jasno pokazuje, po meni i dokazuje, da će se u narednom razdoblju koliko je god to moguće povećati zaduživanje u zemlji što će dodatno eliminirati privredu sa financijskih tržišta ukoliko ista nije u rukama inozemnih investitora.

Ako sve izneseno zbrojima, čak u okviru determinističkih procesa i sa puno optimizma, stvari se iz dana u dan dramatiziraju.